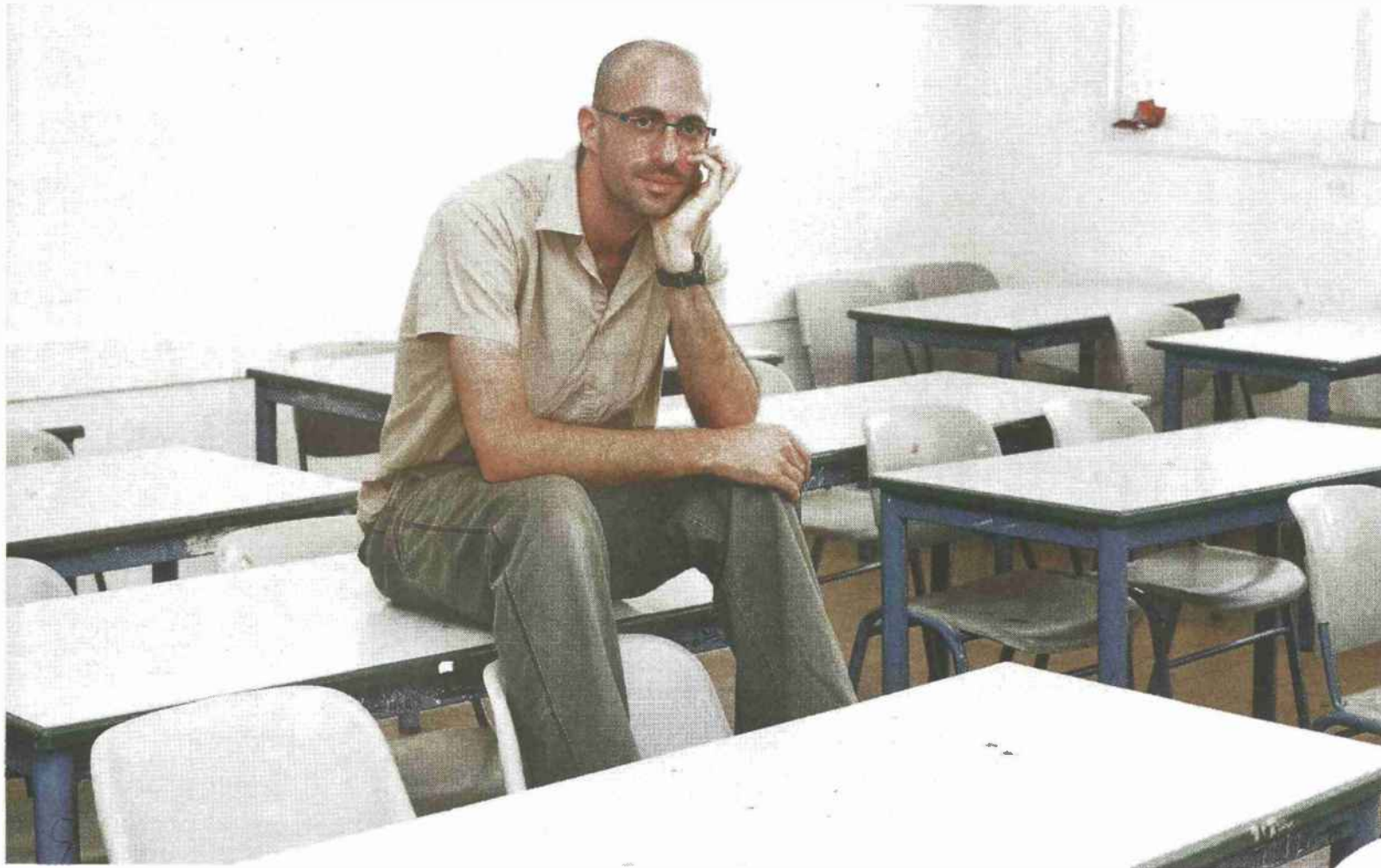


"עמוס אבישר, למה חשוב לך להפוך למורה בגיל 30?"



תצלום: מוטי מילרוד

עמוס אבישר. "אני רוצה למצוא את המקום שבו אוכל להשפיע לטובה על כמה שיותר אנשים"

"יש חשש מבעיות משמעת ואלומות של התלמידים, במיוחד בכיתות שאני אחנך. לכן השיחות האישיות שע"י שיתי בימים האחרונים הן כל כך חשובות. ניסיתי להראות לתלמידים, אפילו במישור של שפת הגוף שלי, שתהיה אצלי משמעת. הגבולות צריכים להיות מאוד ברורים. כששאלתי את התלמידים איזה מורה הם הכי אהבו בחי' טיבת הביניים, 90% התייחסו למורה קשוחה, שלא ויתר להם על שום דבר, ושהיה שקט בכיתה. התלמידים מחי' פשים דברים כאלה. השלב הבא יהיה מפגש עם ההורים, כדי לרתום גם אותם לשינויים."

איך יקבלו שאר המורים בבית הספר את משתתפי "חותם"? הצעירים, שבאו "להציל את מערכת החינוך"? העמ' דה הו' לא תקומם עליכם את המורים הוותיקים?

"האמת היא שיותר מכפי שפחדתי מהתלמידים, חששתי מההשתלבות במע' רכת, מהשיחות בחדר המורים. יש לנו מני' טורים בבתי הספר, שמדריכים ומסייעים לנו, בין השאר גם בנקודה הזו. אחרי שפגשתי את המנטורית שלי, אמרתי שלפחות אדם אחד יחייך אלי בבוקר בחדר המורי' רים, אבל החששות האלה נעלמו. צוות המורים מאוד תומך. בתוכנית דיברו אתנו הרבה על ענווה, שמתבטאת, בין השאר, בהבנה שאנחנו לא באים לשנות סדרי עולם בבתי הספר או להציל את מערכת החינוך, אלא לעשות דברים אחרים בחלקת האלוהים הקטנה שלנו, בכיתות בהן נלמד. חינוך הוא גם דוגמה אישית. אם אנחנו נצליח, השיטות ודרכי ההתנהלות שלנו יאומצו על ידי מורים אחרים. אני חנו נכנסים לג'ונגל החינוכי בשאיפה להביא שינויי-עומק בטווח הארוך. אין כאן פתרונות מהירים."

כמה זמן אתה חושב שתישאר במערכת החינוך?
"אני מתכנן להיות בתחום הרבה שנים. זה החוץ שלי, אבל מוקדם להתחייב. אני רוצה למצוא את המקום שבו אוכל לה' שפיע לטובה על כמה שיותר אנשים."

"בהחלט, וזה לא אומר שלא אתרגש או שהכל יהיה מושלם. המיונים 'חותם' היו מאוד קשים, ובדקו, בין השאר, גם את היכולת להעביר שיעור. החששות והבי' קורת מובנים לגמרי, אבל מצד שני העיקר הוא להיכנס במהירות למים הקרים. ההכשרה הרי תימשך לאורך השנה, ויש גם גבול ליתרונות של לימוד תיאורטי על ניהול כיתה ונושאים דומים. הלימוד האמיתי קורה מול התלמידים."

אני אישית עסקתי בעבר בהדרכה, אבל משתתפים אחרים בתוכנית חו' ששים מתחילת העבודה כמורים. היו כאלה ששאלו איך אפשר להיות מוכ' נים אחרי הכשרה קצרה כזאת, במיוחד שחלקם מעולם לא היו קרובים למעי' רכת החינוך. יש משתתפים בתוכנית שמפחדים, כאלה שאפילו לא יודעים ממה הם צריכים לחשוש - מהיכולת להחזיק את הכיתה או מהעברת חומר הלימוד. אבל, באותה נשימה, יש גם המון מוטיבציה, תחושה של 'ששים אלי קרב'. קיבלנו בהכשרה תחושה שאנחנו נבחרת, שמ' גיעה למערכת החינוך כדי לעשות שינוי. זה טיפה מחי' ליש את הפחד."

זו אחריות כבדה להתחיל לעבוד כמורה.
"התלבטתי כמה ימים אם לקבל את ההצעה של מנה' לת בית הספר לחנך את כיתה התלמידים המתקשים. בתפקיד הזה צריך להיות האבא והאמא של התלמידים, יש המון הקרבה, ואני עדיין לא ממש מכיר את מערכת החינוך. אפילו חשתי שאולי אני צריך לעבור שנה כמו' רה רגיל, ורק אחר כך לקבל עלי את האחריות הזו. זו היתה החלטה לא פשוטה, אבל בסופו של דבר קיבלתי את ההצעה. הרי הצטרפנו למערכת כדי לנסות ולמצמם את הפערים החברתיים, את הקשר שבין המעמד הסוציו-אקונומי להישגי התלמידים."

מה החשש הכי גדול שלך?
"בעבודתי הקודמת קיבלתי שכר יפה, אבל הרגשתי שמשוהו חסר לי. כמורה אני מרגיש שאני מנצל את היכולות שלי טוב יותר"

פ תיחת שנת הלימודים, לפחות בחינוך העל-יסרי' די, אמנם תירחה ביום בגלל שביתת האזהרה של ארגון המורים, אבל ההתרגשות לקראת חידוש הלימודים, של תלמידים ומורים כאחד, עדיין תקפה. עמוס אבישר, בן 30 מרשפון, הוא אחד המורים החי' דשים שיצטרפו השנה למערכת החינוך, אחרי שעבר הכי' שרה מזורות של חמישה שבועות במסגרת תוכנית "חותם", המשותפת למשרד החינוך, הג'וינט ותנועת "הכל חינוך". המטרה העיקרית של התוכנית היא לגייס לבתי הספר צעי' רים שלא היו קשורים קודם לכן למערכת החינוך. אבישר הוא בעל תואר ראשון בביוכימיה ימית ובחורשים האחרונים עבר כיועץ ארגוני כשכיל חברה בארה"ב. השנה הוא יחנך כיתה תלמידים מתקשים וילמד ביוכימיה בכיתות אחרות, כאחד התיכונים בבתי-ים.

עמוס אבישר, למה חזרת מארצות הברית כדי להיות מורה?

"חשבתי על כך הרבה בשבועות האחרונים והגעתי למסקנה, קצת בהומור, שאין לי ברירה אלא להיות מורי' רה. ניסיתי לעשות דברים אחרים, עבדתי ביועץ ארי' גוני ובהדרכת טיולים, ולמרות שבשני התחומים האלה יש סיפוק וגם משכורת יפה, משהו היה לי חסר. למרות התגמולים, בחשבון הכללי העבודות האלה לא השתלמו. הייתי הולך לישון עם תחושה שאני לא באמת מי שאני רוצה להיות. לעומת זאת, כשעברתי עם תלמידים, מייד לאחר שסיימתי את התואר הראשון, הרגשתי שאני מנצל את היכולות שלי בצורה הטובה ביותר. היום כבר התחלנו לעבוד בבית הספר, ובימים האחרונים נפגשתי כמעט עם כל התלמידים שלי לשיחות אישיות. מהבחינה הזו אני עובר חינום, אף אחד לא משלם לי, ובכלל הגמול הכספי שמקבלים מורים הוא מגוחך. ויחד עם זאת, יש לי תחושה של עשייה ערכית."

אחת הביקורות על "חותם" היא שאתם מתחילים לעבוד כמורים לכל דבר אחרי הכשרה של 5 שבועות בלבד, בעוד שסטודנטים רגילים להוראה לומדים 3-4 שנים. אתה מרגיש מוכן להעביר שיעור?

אנחנו לא באים לשנות סדרי עולם, אלא לשנות בחלקת האלוהים הקטנה שלנו. הלימוד האמיתי קורה מול התלמידים

יש שחוששים מיכולתם להעביר חומר או להחזיק את הכיתה, אבל גם הם ששים אלי קרב וחדורי' מוטיבציה לעשות שינוי

בעבודתי הקודמת קיבלתי שכר יפה, אבל הרגשתי שמשוהו חסר לי. כמורה אני מרגיש שאני מנצל את היכולות שלי טוב יותר

